

Geachte heer Erkens,

met onze "portie politiek" is er tenminste enige communicatie top-down binnen de VVD. Iets meer communicatie-mogelijkheden down-to-top zou een dringend nodige aanvulling zijn.

Met interesse volg ik vrijwel alles als het gaat om klimaatbeleid en energietransitie.

Nu er zoals te voorzien was (maar helaas niet voorzien werd) is ons land zoals ook andere landen te afhankelijk geworden van Rusland op het gebied van de gasvoorziening, komen er uit politiek Den Haag vastbesloten geluiden over de dringende noodzaak dergelijke afhankelijkheid uit te bannen.

In dat verband wil ik u er op wijzen, dat er een alternatief voor fossiele energie mogelijk is waar door de politiek geen aandacht aan wordt geschonken.

Er wordt vrijwel uitsluitend gewezen naar wind en zon en om opslag mogelijk te maken naar waterstof. De intensieve lobbies op deze gebieden zijn tot nu toe bijzonder succesvol geweest.

Ondertussen klinkt de kreet "circulaire economie" vanuit verschillende groeperingen niet steeds luider maar wel aanhoudend door. Doel van de circulaire economie is uiteraard het zuiniger omspringen met energie en grondstoffen.

Vorbijgegaan wordt door de politiek - en derzelve "klimaattafels" - aan de allerbelangrijkste component van de circulaire economie. Dat is de mogelijkheid van een "antropogene" component van de koolstofkringloop.

De tot nu toe buitengewoon kostbare maatregelen die moeten leiden tot vermindering van de CO₂ uitstoot falen, want die uitstoot is nog steeds niet echt verminderd.

Wat betekent de menselijke component van de koolstofkringloop. Het onttrekken van CO₂ aan de atmosfeer en - effectiever nog - aan de oceanen, om van deze CO₂ vervolgens koolwaterstoffen te produceren die de plaats kunnen innemen van de tot nu toe gebruikte fossiele brandstoffen. De benodigde technologische kennis is bij meerdere universiteiten bekend, maar het ontbreekt aan de middelen om op realistische praktijkschaal een demonstratieproject te beginnen. Zo'n project zou toch wel een uitdaging aan de grote oliemaatschappijen moeten zijn. Slechts een fractie van de kosten die nu in windturbineparken worden besteed zou zo'n project kunnen doen slagen.

Met zo'n uitdaging door de politiek aan de oliemaatschappijen en universiteiten zou u niet slechts 2 maar veel meer vliegen in één klap slaan.

Vanuit de - door hun belangen betrokken - voorstanders van de "waterstof-economie" wordt gewezen op de naar hun oordeel hogere kosten van de aldus verkregen brandstoffen. Vanzelfsprekend wordt bij die kostenvergelijking stilzwijgend voorbijgegaan aan de substantieel hogere kosten van de aan waterstof aan te passen infrastructuur voor opslag en distributie van "knaalgas".

Helaas is er in de kringen van de "duurzame" energie sprake van tunnelvisie. Het zal zijn "wind- zon en waterstof". Er zijn geen alternatieven. Uitspraken op basis van incomplete kostenvergelijkingen.

De transitie van fossiele brandstof naar de kunstmatig geproduceerde koolwaterstoffen zal tamelijk eenvoudig kunnen verlopen want de wereldwijd bestaande infrastructuur staat zonder veel aanpassingen gewoon ter beschikking.

Waar - zeer onwetenschappelijk - ook wel bijzonder weinig aandacht aan wordt besteed is een betrouwbare risico-analyse van de waterstof-economie. Recent wederom een (aard)gasexplosie in een enkele woningen met doden als gevolg. Stelt u zich voor wat voor explosie er geweest zou zijn als er niet aardgas, maar waterstof uit de leidingen zou zijn ontsnapt.

Ir. G.H. Kellersmann